

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО
ГЛУХІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
УНІВЕРСИТЕТ ЗАХІДНОЇ МАКЕДОНІЇ (ГРЕЦЬКА РЕСПУБЛІКА)

II Всеукраїнська науково-практична конференція
з міжнародною участю

НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА: ПОЧАТОК РЕФОРМ

Маріуполь – 2020

Нова українська школа: початок реформ: зб. тез доповідей ІІ Всеукраїнської науково-практичної конференції, 27 березня 2020 року / за заг. ред. Л.В. Задорожної-Княгницької. Маріуполь: МДУ, 2020. 284 с.

Члени редколегії:

Задорожна-Княгницька Л.В., доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри педагогіки та освіти Маріупольський державний університет

Восвутко Н.Ю., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки та освіти, Маріупольський державний університет

Гріва Е., професор прикладної лінгвістики кафедри початкової освіти Університету Західної Македонії

Йорданідіс Г., професор адміністрування та менеджменту освіти, проректор Університету Західної Македонії

Мойсеєнко Р.М., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки та освіти Маріупольський державний університет

Нетреба М.М., кандидат філологічних наук, доцент кафедри педагогіки та освіти Маріупольський державний університет

Тимофєєва І.Б., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки та освіти Маріупольський державний університет

Хаджинова І.В., асистент кафедри педагогіки та освіти Маріупольський державний університет

Рекомендовано до друку Вченою радою факультету іноземних мов
Маріупольського державного університету
(протокол № від лютого 2020 року)

**Редакція не несе відповідальності за авторський стиль праць,
опублікованих у збірнику**

здійснюється комплексно також за рахунок розкриття краси науки, праці, фізичної культури, естетики стосунків і побуту [3].

Значне місце в естетичній діяльності школярів займає краса природи. Зацікавлене ставлення до неї з'являється у дітей, коли вони набувають спроможність милуватись і зачаровуватись її красою.

Трудове виховання— процес залучення школярів до різноманітних педагогічно організованих видів суспільно корисної праці з метою передавання їм певного виробничого досвіду, розвитку в них творчого практичного мислення, працьовитості [4].

Захопливими у трудовій діяльності можуть бути екскурсії на виробництво, розповіді людей різних професій. Наприклад: під час зустрічі з працівниками сільського господарства вихованці ознайомлюються з їх роботою, з технікою, обладнанням та знаряддями праці, з послідовністю виконання трудових дій та їх впливом на результат [5]. Варто дати дітям уявлення про те, що люди, які працюють у сільському господарстві, постачають населення продуктами харчування, а промисловість сировиною.

Як бачимо, кожний вид діяльності учнів є надзвичайно важливим для розвитку людини. Метою виховання є створення всебічно розвиненої людини: зі своїми поглядами, перевагами, толерантним відношенням до інших, любові до природи, до праці та своєї країни. Цього можна досягнути лише в сукупності з різними типами діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- 1.Організація діяльності школярів. URL: <https://mamulkaapro.ru/ditina/vik-ditini/10014-organizacija-dijalnosti-shkoljariv.html> (дата звернення: 25.02.2020).
- 2.Організація громадянського виховання. URL: <https://studfile.net/preview/2412420/page:12/> (дата звернення: 25.02.2020).
- 3.Методика організації естетичного виховання. URL: https://studopedia.com.ua/1_214066_dodatki.html (дата звернення: 25. 02.2020).
- 4.Пальчевський С.С. Педагогіка: Навч.посіб. Київ: Каравела, 2007. 320 с.
- 5.Трудове виховання.URL: https://pidruchniki.com/1962080135030/pedagogika/trudove_vihovannya (дата звернення: 25.02.2020).

Стьопін М. Г.,

старший викладач кафедри англійської філології,

Маріупольський державний університет

m.styopin@mdu.in.ua

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Кожна форма дистанційного навчання має багату історію розвитку, починаючи від друкованих засобів та навчального телебачення до інтерактивних Інтернет-технологій сьогодення. Першою формою дистанційної роботи вважають заочні навчальні курси, які виникли в країнах Європи та проіснували до середини минулого сторіччя, коли популярними стали навчальні теле- та радіокурси.

В кінці 1950-х і початку 1960-х років, технологія телевізійного виробництва навчальних курсів в значній мірі обмежувалася студійними та прямими трансляціями майстер-класів провідних фахівців на широку аудиторію. На початку 1970-х років, акценти змістились і вчителів стали розміщувати в класі, щоб вони орієнтувалися на конкретну аудиторію, проте, це мало негативний ефект, оскільки телебачення, яке не пов'язано із шкільною роботою, збагачувалось за рахунок закладів освіти. Ця тенденція змінилася в кінці 1970-х років, коли телевізійні компанії почали професійно розробляти та випускати до ефіру навчальні телесеріали з тих предметів, який на той час не викладалися, але вважалися важливим доповненням до навчальної програми в класі. На початку 1990-х з'являються тенденції розвитку мультикультуралізму, підтримки гуманітарних та міжнародних цінностей у дистанційному навчанні.

Основним недоліком радіо- і телевізійного мовлення для навчання була відсутність двохлінійного каналу зв'язку між учителем та учнем. З часом все більш складні інтерактивні комунікаційні технології ставали доступними; ці технології почали широко використовуватись у центрах дистанційної освіти [1].

На теперішній час найбільш популярними засобами дистанційної комунікації є електронна пошта, соціальні мережі та месенджери, блоги, влоги, хмарні технології. Дистанційне навчання займає в сучасній освітній системі міцні позиції, органічно доповнюючи аудиторне навчання та різноманітні очні тренінги та курси.

Відповідно до Концепції розвитку дистанційної освіти України передбачено забезпечення розвитку освіти на основі нових прогресивних концепцій, запровадження у навчально-виховний процес новітніх педагогічних технологій та науково-методичних досягнень, створення нової системи інформаційного забезпечення освіти, входження України у трансконтинентальну систему комп'ютерної інформації. Одна з найактуальніших переваг дистанційного навчання – це можливість організувати освітній процес на тимчасово непідконтрольних територіях та забезпечення реалізації права громадян України з обмеженими можливостями на здобуття освіти [3, с. 90].

Розвиток світового ринку дистанційного навчання триває досить активно, провідні українські ЗВО і великі навчальні центри пропонують все більшу кількість дистанційних курсів за різноманітними предметними спрямуваннями, йде активний процес локалізації зарубіжного контенту від провідних постачальників, розробляються українські дистанційні курси.

Ситуація із закладами загальної середньої освіти, наразі, є дещо складнішою, оскільки на теперішній час в Донецькій області є 10 базових закладів, які у повній мірі впроваджують дистанційне навчання [2]. Дистанційні класи переповнені (понад 90 учнів у деяких класах), кваліфіковані вчителі працюють з перевантаженням, у деяких школах робота у дистанційних класах навіть не входить до навчального навантаження вчителя, що свідчить про недостатній рівень організації інформаційно-освітнього середовища, про низьку кваліфікацію менеджерів освіти в цій галузі.

Іншим чинником, що стримує темпи розвитку ринку дистанційного навчання, на нашу думку, як і раніше залишається низька кількість та якість

україномовного освітнього електронного контенту, потреба в якому у закладів освіти є дуже високою. Ще однією серйозною перешкодою, особливо для сільських регіонів, можна вважати недостатньо розвинену інфраструктуру (відсутність сучасних комп'ютерів, високошвидкісного доступу до мережі Інтернет).

У майбутньому, а точніше до 2025 року, згідно з прогнозами фахівців з агенції American Educational Research Association, дві третини всього навчання в світі буде здійснюватися дистанційно [3, с. 93]. На нашу думку, даний прогноз варто вважати занадто оптимістичним, але проте не підлягає сумніву, що електронне навчання стало гідною альтернативою традиційному і в окремих сферах, насамперед в корпоративній та державній, йому будуть віддавати перевагу, оскільки це єдиний спосіб швидкого навчання за мінімальних витрат. В освітній сфері дистанційне навчання продовжить доповнювати традиційний очний варіант навчання, і, в більшості випадків, найбільш доцільним залишиться змішане навчання, коли частина курсів, залежно від їх специфіки, вивчається традиційним чином, а інша – дистанційно.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Глазунова О. Т., Морзе Н. В. Моделі ефективного використання інформаційно-комунікаційних та дистанційних технологій навчання у вищих навчальних закладах. *Інформаційні технології і засоби навчання*: 2008. № 2. URL: http://www.ime.edu.ua.net/08mnvshi_paper_12.pdf (дата звернення: 2.02.2020).

2. Про внесення змін до наказу директора департаменту освіти і науки облдержадміністрації від 06 червня 2016 р. № 258 : наказ №352/163-18-ОД від 09.10.2018. URL: <https://drive.google.com/file/d/1i7BSzcgGGv80ivD705iWIE119B1aravf/view> (дата звернення: 2.02.2020).

3. Стюпін М.Г. До питання про організацію системи дистанційної освіти у ВНЗ України. *Vox philologi (Голос філолога)*. Маріуполь: МДУ, 2016. Вип. 5. С. 89-94.

Трубачова В. Я.,

здобувачка вищої освіти,

Маріупольський державний університет

Vikki2011@i.ua

ПЕДАГОГІКА РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

На сьогодні всебічний розвиток особистості дитини молодшого шкільного віку, розвиток їх здібностей та реальних інтересів, урахування індивідуально-психологічних факторів навчання має велике значення та є основним пріоритетним напрямком в проведенні реформи освіти. Вона розглядає учня як суб'єкта навчальної діяльності, основним завданням якої є виховати самостійну особистість, здатну до саморозвитку і самовдосконалення. Тобто, згідно концепції НУШ однією із направленостей є гармонійний розвиток дитини відповідно до її вікових та індивідуальних психофізіологічних особливостей і